

نویسنده: جستن لوگان «Justin Logan»
منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل سنت کریفت «2023-02-22».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

ناتو تا ابد زنده خواهد ماند تا زمانی که زنده بماند

NATO will live forever, until it doesn't

بازگشت یک جنگ بزرگ زمینی در اروپا فرصت مناسبی بود تا در نهایت امنیت را به منطقه واگذار کنیم. بایدن آن را هدر داد.

The return of a major land war in Europe was the perfect opportunity to finally hand off security to the region. Biden squandered it.

ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو و لوید آستین، وزیر دفاع ایالات متحده، در دومین روز نشست در مقر ناتو در بروکسل، بلژیک، 15 فوریه 2023، با وزرای دفاع ناتو عکسی خانوادگی می‌گیرند (Shutterstock/Alexandros Michailidis).

جنگ در اوکراین چه تأثیراتی بر **نا تو** داشته است و پیامدهای آینده آن چیست؟ برای پاسخ به این سؤالات، ارزش دارد به طور خلاصه چگونگی رسیدن به اینجا را مرور کنیم. **سناتور ریچارد لوگن** پس از شکست اتحاد جماهیر شوروی در جنگ سرد به شوخی گفت که **نا تو** یا برای خروج از منطقه یا خارج شدن از تجارت به آن نیاز دارد. از آنجا بی که قلب تپنده **نا تو** همیشه ایالات متحده بود، اختیارات تشکیلات سیاست ایالات متحده به شدت بر این سؤال تأثیر می‌گذارد. واشنگتن به گسترش اهداف ائتلاف، اعزام نیروهای ناتو به یوگسلاوی سابق، و بعداً در جاهای دیگر، رضایت داد.

فرا تراز انتخاب خارج از منطقه، ائتلاف نیز از ذهن و مسیر خود خارج شد و مانند آتش سوزی در سراسر پیمان ورشو سابق گسترش یافت توسعه دو عامل نادری برای دولت های ایالات متحده در اروپا بود: رویارویی با کشورهای کوچک و از نظر جغرافیایی آسیب پذیر، اتحاد راضعیف تر کرد (قدرت نظامی آن را با پذیرش کشورهای که خواستار امنیت بیش تر از تا مین کننده شان بودند کم رنگ تر کرد) و با آوردن قدرت نظامی توسط ایالات متحده، نزدیک تر به مرز روسیه؛ روسیه را تحریک کننده تر کرد.

نزدیک تر به مرز روسیه با حرکت خط مقدم ناتو به سمت شرق در طول دوره افول روسیه، بزرگترین و مهم ترین کشورهای عضو احساس امنیت فوق العاده می کردند و هزینه های دفاعی خود را تا حد زیادی کاهش می دادند. قدرت های صنعتی بزرگ اروپا به پستانک آمریکایی متکی بودند و با خوشحالی منابع خود را برای زیرساخت ها، سیستم ایمنی اجتماعی و انواع دیگر از اولویت های داخلی سخاوتمندانه خرج می کردند.

پس از حمله روسیه به اوکراین، برای لحظه ای به نظر می رسید که اروپا ممکن است از خواب غفلت به لرزه در آمده باشد. **اعلامیه امانوئل ماکرون**، رئیس جمهور فرانسه مبنی بر اینکه اروپا باید «بیدار شود» و «می تواند تصمیم بگیرد و به طور فزاینده ای مسئولیت سیاست امنیتی همسایگی ما را بپذیرد» ناگهان پیشگو به نظر می رسد. حتی آزاد سوار آلمانی [شخص یا شرکتی که بدون پرداخت هزینه یا کسب مزیت مزیتی به دست می آورد: ... **تفصیل توسط این قلم**]، آلمان، اعلام کرد که تهاجم باعث ایجاد *Zeitenwende* یا تغییر دورانی در امنیت اروپا شده است. به عنوان بخشی از این دوره جدید، آلمان 100 میلیارد یورو را در چهار سال آینده به دفاع اختصاص خواهد داد و هزینه های دفاعی خود را به 2 درصد تولید ناخالص داخلی خواهد رساند.

تا زمانی که ادامه داشت سرگرم کننده بود.

واکنش دولت **بایدن** به تهاجم عملاً واکنش قوی تر اروپا را خفه کرد. وقتی **بایدن** به قدرت رسید، بلافاصله تلاش **دونالد ترامپ** برای خروج 12000 نظامی آمریکایی از آلمان را تغییر داد. بررسی وضعیت جهان "آن حضور ایالات متحده در سراسر جهان را ارزیابی کرد و به این نتیجه رسید که بسیار نزدیک به ایده آل است."

پس از تهاجم روسیه، **بایدن** 20000 نیروی اضافی آمریکایی را به اروپا فرستاد تا به اروپایی ها اطمینان دهد. دقیقاً برعکس کاری بود که باید میکرد. بازگشت جنگ بزرگ به اروپا صاعقه ای بود که فرصتی عالی برای واگذاری امنیت اروپا به اروپایی ها فراهم کرد. **بایدن** آن را هدر داد. از آن زمان، «عصر جدید» در آلمان چیزی بیش از یک ترفند حسابداری آشکار شده است. بر اساس طرح *Zeitenwende*، تا سال 2026، آلمان نسبت به سال 2022 کمتر برای دفاع هزینه خواهد کرد. در همین حال، در سال اول جنگ، ایالات متحده بیش از 110 میلیارد دلار به اوکراین کمک کرد - بیشترین سهم را از هر ایالت یا نهاد دیگر.

به دلایل قابل درک، کشورهای خط مقدم **ناتو** همیشه خواهان قدرت نظامی بیشتر ایالات متحده و تا حد امکان در داخل مرزهای خود بودند. همانطور که **درک شولت** در سال 2021 اعتراف می کند، در اروپا، مانند خاورمیانه و اقیانوس هند و اقیانوس آرام، میل به ایالات متحده، زمان بیشتر، انرژی بیشتر، توجه بیشتر، و بیشتر بر ما حالت زور وجود دارد.

منطقی است که متحدان ما بخواهند از اقتصاد ایالات متحده و ارتش ایالات متحده برای اهداف خود استفاده کنند. زمانی که نخبگان آمریکایی ترجیح می دهند از آنها لذت ببرند، غیرمنطقی است. در جلسات متعدد با مقامات دولت **بایدن** پس از شروع جنگ، به من گفته شد که ایالات متحده مایل است اروپا برای خودش کارهای بیشتری انجام دهد، اما همانطور که یکی از مقامات در پایان آن جمله بیان کرد، "ما حاضر نیستیم که پای "دیگران" را در این زمینه قرار دهیم.

«اگر استراتژی در مورد انتخاب با شد، انتخاب نکردن به معنای انتخاب نکردن استراتژی است. پس از جنگ سرد، برای مدتی به نظر می رسید که ایالات متحده می تواند هم اسلحه و هم کره بیشتر را برای همیشه بخرد. سی بی او (CBO) گزارش میدهد که خداوندگار ما در در تابستان سال «2023» غفلت خواهد کرد مگر اینکه سقف بدهی افزایش یابد و ایالات متحده 19 تریلیون دلار دیگر به بدهی خود در دهه آینده اضافه خواهد کرد.

مهمانی دارد که تمام میشود همانطور که **استیون پرلشتاین** در واشنگتن پست نوشت، حتی حفظ رشد بدهی ملی با همان نرخ رشد اقتصاد ایالات متحده، به هر طریقی نیاز به اقدامات شدید دارد. شما می توانید ماجراجویی خود را انتخاب کنید:

کاهش هزینه های اختیاری، دفاعی و غیر دفاعی، حدود 20 درصد یا مستلزم افزایش 8 درصد مالیات بر درآمد، حقوق و دستمزد و شرکت است یا می توانید با کاهش هزینه های استحقاقی - عمدتاً تامین اجتماعی و مدیکر - به میزان 9 درصد به این هدف برسید.

بیش از یک دهه پیش بود که **رابرت گیتس**، وزیر دفاع، اروپا را زیر پا گذاشت و نسبت به کاهش آنها و صبر در کنگره ایالات متحده - و در بدنه سیاسی آمریکا - برای صرف سرمایه های گران بها به نفع کشورهای هشدار داد. ظاهراً ما یل نیستند... شریک جدی و توانمندی در دفاع از خود باشند»

اروپا به این اخطار توجه نکرده است و واشنگتن در پایان جمله "یا غیر" را قرار نداده است. اما همه کسانی که درگیر هستند احتمالاً باید در نظر بگیرند: اگر انتخاب آمریکایی ها به تعویض لگن

خاله سالی | خاله سالی یک بازی سنتی انگلستان است که معمولاً در باغ های میخانه ها و میدان های نمایشگاهی انجام می شود، که در آن بازیکنان چوب یا چماق ها را به سمت تویی پرتاب می کنند که به آن «دالی» معروف است، در بالای چوب متعادل می شود، به طور سنتی گاهی اوقات مدلی از سر یک پیرزن بود. استفاده می شود [1] لیگ های تیم های میخانه ای هنوز هم امروز بازی می کنند، [2] در طول ماه های بهار و تابستان، عمدتاً در آکسفوردشایر و برخی از شهرستان های هم مرز. در فرانسه

به این بازی jeu de massacre («بازی کشتار») می گویند [4]. **تفصیل توسط این قلم** | کاهش مالیات پدر، محدود کردن چین یا یارانه دفاعی **اونکل اولاف** خلاصه می شود، یعنی که احتمال سقوط تبر کجاست؟

چند سطر در مورد نویسنده این مقاله :

وستین لوگان مدیر مطالعات دفاعی و سیاست خارجی در موسسه کاتو است. او متخصص استراتژی کلان ایالات متحده، نظریه روابط بین الملل و سیاست خارجی آمریکا است. تحقیقات فعلی او بر تغییر موازنه قدرت در آسیا - به ویژه در مورد چین - و ارتباط محدود خاورمیانه با امنیت ملی ایالات

متحد متمرکز است. ----- **با تقدیم سلامها «2023-02-22»**

